

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 13. marca 2013 v trestnej veci obžalovaného **D. T. prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky** podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o návrhu obžalovaného D. T. na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného D. T. vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5To 15/2013, **sa tomuto súdu n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Dňa 30. mája 2012 prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na Okresnom súde Košice II. obžalobu na D. T. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Dňa 7. februára 2013 na hlavnom pojednávaní rozsudkom, sp. zn. 0T 99/2012, samosudca Okresného súdu Košice II. uznal obžalovaného D. T. za vinného z týchto trestných činov na tom skutkovom základe, ako je to v tomto rozhodnutí uvedené. Podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a s prihliadnutím na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne. V zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V zmysle § 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. mu bol tiež uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný zahlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie. Vec bola dňa 28. februára 2013 predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (č.l. 206).

Dňa 11. februára 2013 bolo Krajskému súdu v Košiciach doručené písomné podanie obžalovaného D. T. nazvané „Námietka zaujatosti“ (č.l. 185). Uviedol v ňom, že vznáša námietku zaujatosti voči senátu Krajského súdu v Košiciach zloženého z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szálaya a JUDr. Evžena Kelija, ako aj na celý Krajský súd v Košiciach a jeho sudcov. Ako dôvod uviedol, že každú pochybnosť obžalovaného o nezaujatosti sudcu Okresného súdu Košice II JUDr. Dušana Kána zamietol ako nedôvodnú. Jeho podozrenie o zaujatosti sudcu Kána sa potvrdilo na hlavnom pojednávaní dňa 7. februára 2013, keď po tom ako obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti sudcu, tento pokračoval v hlavnom pojednávaní a dokonca rozhodol priamo vo veci, čím konal v rozpore s ustanovením § 32 ods. 4 Tr. por. ako aj s ustanovením § 32 ods. 5 písm. d/ Tr. por.

Vec bola najvyššiemu súdu predložená na rozhodnutie dňa 8. marca 2013. Súčasťou spisu je aj vyjadrenie sudcov trestného kolégia Krajského súdu v Košiciach (č.l. 213-214) k písomnému podaniu obžalovaného, z ktorého vyplýva, že ani jeden zo sudcov sa necíti byť zaujatý a nemá žiaden vzťah k predmetnej veci ako ani k osobe obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného návrhu preskúmal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. obsah predloženého spisového materiálu a dôvody pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu. Zistil, že návrh obžalovaného nie je dôvodný.

Podľa ustálenej súdnej praxe námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Keďže obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti aj voči všetkým sudcom Krajského súdu v Košiciach, je príslušný na rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Dôležitými dôvodmi treba predovšetkým rozumieť také dôvody, ktoré zaisťujú nestranné a zákonné prejednanie veci, náležité zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad trestného konania, výchovné pôsobenie trestného konania na obvineného i na ostatných občanov. To všetko so zreteľom na zabezpečenie dôvery občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu. Pri úvahe, či v konkrétnej prejednávanej trestnej veci sú dané dôležité dôvody pre delegáciu, nie je možné vychádzať len z jedného určitého hľadiska či okolnosti, ale je treba zvažovať všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti prípadu vo vzájomnej súvislosti.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. Delegácia sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obžalovaného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. je aj zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom písomnom podaní uviedol, že každú pochybnosť obžalovaného o nezaujatosti sudcu Okresného súdu Košice II JUDr. Dušana Kána krajský súd zamietol ako nedôvodnú. Z písomného vyjadrenia sudcov trestného kolégia Krajského súdu v Košiciach najvyšší súd zistil, že sa ani jeden z nich necíti byť v predmetnej veci zaujatý, resp. nemá žiaden vzťah k predmetnej veci ani k osobe obžalovaného.

Skutočnosť, že obžalovaný zastáva nesúhlasné stanovisko s rozhodnutiami nadriadeného súdu, nie je takou skutočnosťou, ktorá by zakladala dôvody pre delegáciu veci. Rovnako takýmto dôvodom nie je ani skutočnosť, že sa sudca dopustil pochybenia v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou. Z takéhoto jeho konania nemožno ani vyvodiť záver, že by bol zaujatý, resp. nerozhodoval nestranne. Namietané údajné pochybenia môžu byť predmetom prieskumu súdu vyššieho stupňa v odvolacom konaní.

Záverom najvyšší súd konštatuje, že nie je oprávnený rozhodovať aj o ďalšej námietke zaujatosti obžalovaného T., a to konkrétne námietky zaujatosti vznesenej vo vzťahu

ku konkrétnym sudcom senátu Krajského súdu v Košiciach (resp. vo vzťahu k celému senátu).

V zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. mal dotknutý senát krajského súdu postupovať tak, že mal sám rozhodnúť o tejto námietke zaujatosti, a to uznesením, voči ktorému je sťažnosť prípustná. V prípade podania sťažnosti obžalovaného proti rozhodnutiu senátu, by bol príslušný rozhodovať v zmysle § 32 ods. 5 písm. d/ Tr. por. iný senát tohto súdu.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre odňatie veci Krajskému súdu v Košiciach, rozhodol tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 13. marca 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová